

вѣрватъ. Въ уѣрванѣ на това, ний ще приведемъ въ това сочиненіе (книга) многочисленны факти (доказательства) и несмиѣны примѣры, що са извѣстни въ исторіа-та на цѣреніе-то во всички-те зѣмли и народы, примѣры, кои-то не оставатъ и най малко сомнаване въ истинна-та на риченно-то. Що то часто са повтараха слѣчан-те на мнима-та смѣръть не ведѣжшъ привждаваха благомыслаши-те челоуѣцы, да свнородватъ (сѣшо да расказватъ), такива присишствіа, и съ това само-то да свѣрнатъ вниманіе на страшна-та възможность да бѣдатъ заревани живи въ грѣбятъ; скаче челоуѣцы-те споредъ врожденно-то си лѣгкомыслаіе, твѣрдѣ скоро забравали тези видшаваніа (поученіа) и добры-те совѣты, и на всако ново покслѣніе (младѣ поасъ) трѣбоваше да са напомнива за това изново.

Трѣбева само да пореднѣме на свычан-те, што господствуватъ въ наше-то стечество, какъ постѣжуватъ съ умрѣли-те и съ закопанѣ-то имъ, за да кандисаме въ лѣгкомыслаіе-то и невченіе-то на наши-те сосотечественници. Бѣдамъ нѣкой отъ тѣа шо живѣатъ съ насъ, отъ родничи-те ни, или отъ пріатели-те ни стисни очи и си запре дѣханѣ-то, почитатъ го веке за умрѣлашъ: Родители-те оставатъ кѣща-та си заради нѣжды-те и перадскатъ на зараванѣ-то, а умрѣлыа остава въ рѣцк-те на слѣги-те и на невчени челоуѣцы. Всакой са гриже само за приготвиованѣ-то на нѣжны-те свычни наредви за зараванѣ-те, отъ кои-то по малко-то сѣ полезни, а повече-то непотрѣвни и засвредни. Обирыа выкъ, плачь и нареждане на квисесѣдки-те, и тѣа шо свычатъ да плачатъ, наистина че можаха нѣкогашъ да воскресатъ (да сживатъ) мнимомрѣлыа